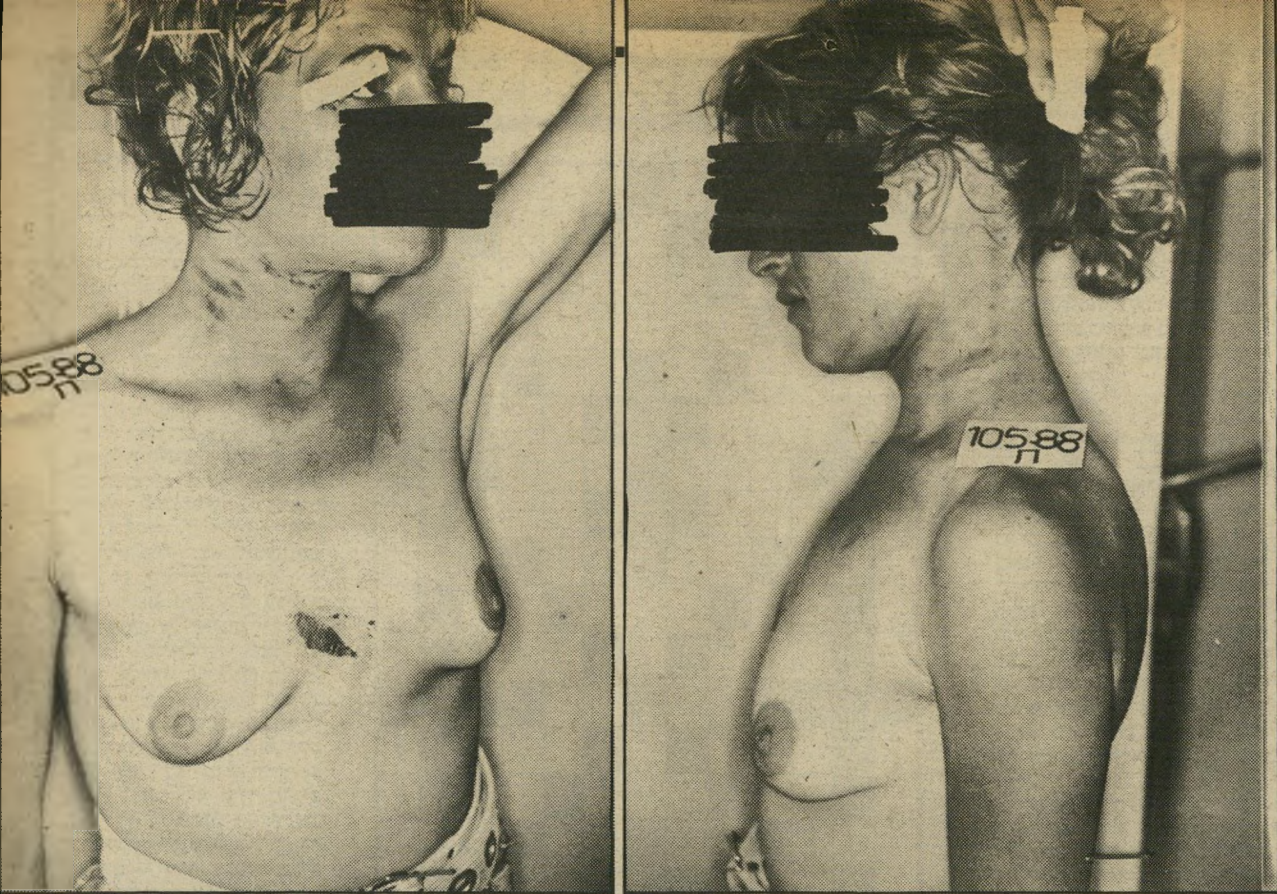

**דרור חצרוני
(מימין, יושב
על ספסל
הנאשמים, ליד
שוטר) נראה
כאיש נעים.
הוא נאשם
בניסיון לרצוח
זונה (משמאל)
בעינויים**

תובעת שילר

ענשתי את עצמי מחתי

אותו עד היום למרות שעברו כבר 10 חודשים.

הוא התחיל לי את האוטו, כזה ג'נ' טלמן ואדם נחמד, שבכלל לא הא- מנתי שאדם כזה יכול לעשות את מה שהוא עשה.

עלינו הרבה מדרגות, זה היה כי קומה רביעית, היה פתק על הדלת ודרור חצרוני.

פתח הדלת, נכנסנו, הכל היה על הריצפה בדירה שלו. במקום סלון יש לו חדר-שינה, מיטה לכנה מוזהבת על הריצפה, פמוטים מוזה- בים כאלה ומערכת, גם כן על הריצפה.

ישבתי, עוד לא הספקתי להניח את הטוסיק שלי על המיטה עם ה- תיק, היה לי תיק לבן, וכל הזמן חשבתי שהוא רוצה לגנוב לי את הכסף מהתיק. היה לי 140 שקל בני- על, ועוד 300 דולר בתיק. כל הזמן חשבתי שהוא רוצה את הכסף.

הוא אמר לי: נו, מה איתך? את לא הולכת להתרחץ? נכנסתי לי- אמבטיה, הוא הראה לי איפה האמ- בטיה, הגיש לי מגבת צבאית עם ריבועים, וגם אמר לי: הנה הסבון, ונתן לי שמפו כזה.

אמרתי לו שאני לא צריכה להתרחץ, כי לא עברתי רציני להתרחץ חצי גוף. עמדת באמבט- יה. הוא בא לי כל רגע, אני בייש- נית כזאת, הורדתי רק את התחתון, ואיך שאני עם החצאית עומדת באמבטיה, רציני להרים אותה כדי לשתוף חלק תחתון, הוא נכנס.

או מיסטר היידי?

פעם, הדלת נפרצה וכאו שוטרים. היו איזה שיבעה שוטרים, המון, ו- הם נראו לי באותו רגע כמו אבא שלי ואמא שלי. כאילו קיבלתי מתנה מאלוהים. ואני שונאת את המיטרה, סליחה כבודו, אני שו- נאת את המדים של המיטרה, אבל באותו רגע ראיתי כאילו מל- אך בא לי.

הוא התנהג כמו חיה. הוא לקח את כל החוטים האלה ורחף אותם לתוך שקית ניילון והתחיל לרוץ מחדר לחדר ואמר שהוא צריך להתבודד.

כמאבק הוא היה חצי גוף ערום, כי קרעתי לו את החולצה, אבל הוא לבש ג'ינס וסנדלים. הוא לא רצה לקיים יחסי-מין, לא רצה כלום, גם לא גנב את הכסף. אני חשבתי ש- הוא גנב לי את הכסף, אבל הוא לא רצה כלום. מה הוא רצה ממני אני לא יודעת.

הוא התחיל להשתולל ורק מה- דר לחדר, או השוטרים תפסו אותו, כל אחד ביד, והשכיבו אותו על ה- ארץ. ואז אלוהים נתן לי כוח, נתתי לו שתי בעיטות בפנים ואמרתי לו רציני להרוג אותי? בום!

תראו איך הוא מסתכל עלי, כי הוא זוכר את כל זה! בא לי להכניס אותו עכשיו בתוך הקיר על מה שהוא עשה לי. איך הוא רצה לרצוח אמא לשני ילדי-? איזה מיפלצת של בדארם! מה הוא רצה ממני? שלא אחיה? אני רק בת 28!

עד כאן עדותה של שולה ב- בית-המשפט. היא לוותה בהר-ג מות ציוריות מאוד, והמחשות של המיקרה.

היא התפתלה על הריצפה כש- **אילנה אלון** (המשך בעמוד 36)

באותו יום. הוא לא הוציא אף מילה, רק כזאת יבבה ארוכה, כמו כלב או זאב. אמאלה! את יודעת איזה פחד? עד היום אני רואה אותו בעי- ניים שלי אני מזיעה כולי.

הוא כמו חיה

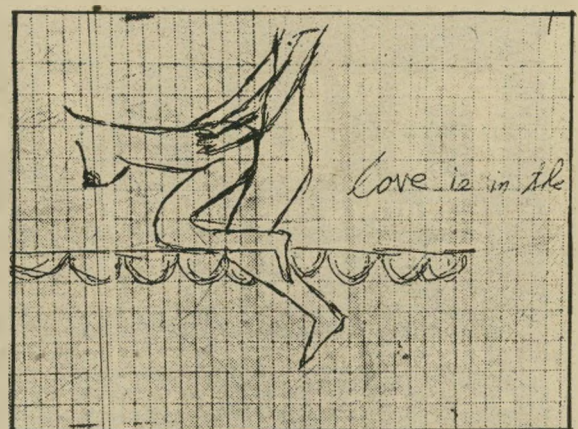
כ ששמעתי את הצילצול ב- דלת, פחרתי להגיד משהו. שמעתי קולות של גברים ונשים. אני שכחתי להגיד שכאשר הוא הלך לקחת חוטים, אני פתחתי את החלון של האמבטיה חצי, והוצאתי את הראש שלי וצעקתי: "הצילו!" הם צילצלו בדלת, ואני רואה שהוא לא מגיב. יושב, ממשיך לעשן סיגריה ולא מגיב. חשבתי שזה החברה שלו, שיבואו ויהרגו אותי.

כשהוא בא לחנוק אותי עוד

עשיתי את עצמי כאילו אני כ- מת מתעלפת, עם הבטן למטה, ו- הוא הצית את האצבעות שלי עם המצית שלי. הסתובבתי כי לא יכולתי לסבול את הכאב. הוא ישב עם התחת שלו על הריצפה ופתאום אני שומעת דינג, דינג, דינג! את הצילצול של הדלת.

הצצתי עליו דרך העין שלי ש- היתה מלאה דם ורימל, וראיתי שהוא יושב לו ומעשן סיגריה. יש לי שיבעה תפרים ליד העין וארבי- עה תפרים פה. הוא לקח את הראש שלי, ישב על הגב שלי, למה לא הצליח עלי כחניקות, או הוא עשה באם באם עם הראש שלי על ה- ריצפה. משך אותי בשיער כמו איזה סוס ו.באם, באם. נתן בריצפה בכל הכוח ובאכזריות כזאת.

הוא נראה אדם כזה נחמד, לא מאמינה שיכול לעשות דבר כזה. בסך הכל זה מיפלצת, מה שהיה

ציור ארזתי של הנאשם
איזה מיפלצת של בדארם!